

Samen met de burger opkomen voor de leefbaarheid in hun buurten

Het komt nog al eens voor dat het beleid voor de mensen in de buurten dat achter het bureau wordt bedacht, in de praktijk niet werkt. Mensen kloppen dan aan bij ons en wij gaan kijken of het redelijk wat zij verlangen. Enkele voorbeelden; De bewoners van de Sjamottenstraat op Pottenberg wilden de bomen die op de straat waren geplant, uit de straat hebben omdat de straat veel te smal was, de wortelen het trottoir opdrukte en menigen al eens gevallen was over de losse stoeptegels. Boven moest de ambulance op de hoek wachten vanwege de smalle straat. Al 7 jaar probeerden ze met de gemeente dit euvel te verhelpen. Nee, we hebben een bomenplan, de straten moeten groen zijn, er mag geen enkele boom verdwijnen. Na een bijeenkomst door de LPM is er een compromis gevonden. Er kwamen minder bomen in de straat en een kleinere soort. De bewoners zijn blij dat er naar hun is geluisterd. Pluim voor de gemeente!

Malberg en de wipkippen.

Het zal je maar gebeuren: je koopt een huis bij Wijkontwikkelingsmaatschappij Malberg en

**Kitty Nuyts,
Liberale Party Maastricht**

nadien krijg je een speeltuintje vlak voor je raam tussen twee uitritten in. Niemand die dat wist, het stond nl niet op de tekening. De bewoners zagen het al voor zich: een rennend kind dat je plotseling onder je auto krijgt op de oprit. Dus wij regelden een gesprek met de wethouder. Ja, hij zag het gevaar en de onwenselijkheid in, vond een compromis op zijn plaats. Wie niet wilde hoefde geen wipkippen bij zijn oprit. Saillant detail is dat verder op mogelijkheid was voor een groter speelveld, waar zelfs nog banken bijgeplaatst konden worden. Maar voor de man van W.O. Malberg was het een halszaak; Kijk, zo stond het in een nota en op zijn tekeningen - andere tekeningen die de kopers nooit hadden gezien. Ondanks dat we op hem ingepraat hebben, gezegd hebben dat die mensen daar in die buurt woonden en niet hij, was hij onvermurwbaar. Einde van het liedje was dat de onvermurwbare man van WO-Malberg, nog de dag voordat hij van baan verwisselde, plotseling grote graafmachines liet oprukken - zonder de bewoners in kennis te stellen - het pas

ingezaaide gras liet wegrukken, overall duur kunstgrasveld liet aanleggen voor de huizen en een heg liet plaatsen voor de ruiten, zodat, als de mensen op de bank zitten, niet meer naar buiten kunnen kijken en het zand tot in de huiskamers ligt. Resultaat: door dit machtsspelletje van één man hebben diverse mensen hun huis te koop gezet. En van de wethouder hebben we nooit meer wat gehoord. Voor de LPM is dit een slecht voorbeeld hoe geluisterd wordt naar de burgers als ze aan de bel trekken i.v.m. hun leefbaarheid in hun buurt.

Ik ga afsluiten met een heel goed voorbeeld: De gemeente en Sint Servatius zet zijn beste beentje voor: De volkstuinten bij de Ravelijn moesten weg en ook de schapen die er staan. De gemeente werd aangemaand door justitie dat de volkstuinten opgeschoond moesten worden. Onrust bij de tuinders, tranen om de schapen. Actie is gewenst: LPM organiseerde meteen een vergadering met politie, Sint Servatius, gemeenteambtenaren Geurt en René en alle tuinders en de familie van de schapen. De wensen werden op tafel gelegd. Resultaat: de tuinen werden opgeschoond, ze liggen er mooier bij dan ooit, iedereen heeft een contract, en dank zij Sint Servatius en de gemeente mogen de schapen blijven en hebben ze ook nog een extra lap grond erbij gekregen. Kijk zo kan het dus ook!! En als de LPM de buurt een handje kan helpen, dan doen wij dat graag.

**Kitty Nuyts
Liberale Partij Maastricht**

